

THONÉRFELTH, JEAN

Ungdomens skuggsidor : Återspeglning av det mnskliga eländet. Hvad är onani?

Halmstad
1909

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

Ungdomens skuggsidor.

Återspeglning av det menckliga eländet.

Hvad är onani?

Du, min vän! skulle kanske icke kunna gifva svar på denna fråga, ty för mången är denna svåra, hemliga last lyckligtvis okänd, i synnerhet bland sådana personer, som föga varit ute och studerat det mångsidiga livet, som har så bjerta kontraster att uppvisa, utan kanske ända från sin födelse lefvat och rört sig på ett och samma område af vår vidsträckta sköna, men förföriska värld. Måhända, min vän, har ditt lif förflytit och förflyter än i ett stilla hem, der gudaktighet och goda seder af dig och dina föräldrar hållas i vörndad. O, då är du lycklig, ja överbåt säll i din krets! Tänk, det är bättre att växa som en oansenlig sandblomma i den aflägsna öknen, dit ingen sig tränger att trampa och förderfva den, än att stå som den praktfulla rosen eller liljan i världens mest doftande och härliga trädgård, och för sin skönhets skull vara en lockelse för allas lättsinniga blickar, och kanske snart blifva afbruten, bortstulen och vissna i förtid vid någon svekfull barm. Är du så oskyldig och ren, som jag håller dig för att vara, o då är det nästan synd att jag skall beskrifva för dig hvad sjelfbefläckelse är, ty då skulle jag kanske "väcka den sofvande björnen", komma någon ond begärelse att uppdyka i ditt hjärta. Men jag vill förmoda att du är stark och from och kan bära inom dig hvad du får att veta, utan att låta odygden slå rötter hos dig. Jag skall framställa lasten för dig i en sann dager och du skall bäfva när jag talar om dess följder, men glädjas att du fått veta dem i förtid, innan du står som en slaf midt i det bittra eländet, omsnärjd af alla onda makters nät.

Mången vet sig kanske ha hört namnet på ifrågavarande odygd. Sjelfbefläckelse och onani är detsamma. Lasten är af gammalt känd. Den förste man med visshet vet ha bedrifvit denna onarturliga last, var Onan, Juda son, om hvilken man kan läsa i Mose bok, 38 kap. Efter honom härleder sig, enligt flera skriftställares mening, ordet onani. Onani är, att med egna lemmar eller konstgjorda medel beröfva sig den ädla vätska, som är af Gud gifven att vara fröet till ett nytt menniskolif. (Det finnes ock flera andra sorters otuktslaster af så grof och vämjelig beskaffenhet, att vi ej våga nämna deras namn).

Det finnes personer, som ej vilja låtsas sig förstå hvad onani är, oakadt de äro gamla onanister sjelfva. Hvar och en vill naturligtvis

dölja sin uselhet, och ingen kan väl undra deröfver. Andra åter tala i öppen dager, mellan både 4 och 8 ögon, om sina rysaväckande laster i lättsinnighetens mystiska vrår. Det är högst skadligt för en ung, obefläckad person att åhöra en så djupt sjunken människas ordsvammel. Har du ej varit förderfvad förr, unge vän, så kan du, innan du minst förmodar, blifva det i grund genom bekantskapen med sådana omoraliska personer. En vis man har yttratt: "Säg mig ditt sällskap, så skall jag säga din karaktär", och man kan tillägga: hvad du blir med tiden. Först är man ren, sen får man en smutsfläck på sig, sen den andre, den tredje, den fjerde. Till slut blir man värdelös och förfallen. Samvetets heliga låga slocknar, det somnar, sen den sista flämtande gnistan dött bort. Man vandrar bort ifrån Räddaren, som vill hjälpa. (En Elektrisk suspensoir N:o 1 är det enda medlet som finnes mot onanilasten och dess följder. Se den illustrerade broschyren härom). Man går emot materiela lidanden och evig förtappelse. Du ädla perla i skapelsen, du yngling med de sköna lockar och de himmelsblå ögon och den rena pannan, det var väl icke Guds och dina beskyddares mening att du skulle sluta dina dagar i — en rännsten, i ett ömkligt tillstånd, aftärd och mager som ett benrangel? Ett väldigt jättsteg på lastens bana har du tagit, då du hängifver dig åt dryckenskapen, men ett ännu mera afskyvärdare och olyckligare steg har du tagit om du på samma gång hängifver dig som offer åt onanien, ty då finnes det två mördande makter, som skola förr eller senare bereda dig en oundviklig död. De skola dagligen arbeta på ditt slut. Det nalkas, det nalkas. Du vet ej, hvilken dag ditt lifs olyckliga drama är utspeladt. Somliga förförare vilja påstå, att onanien icke är så farlig som den i tal och skrift framhålles. Min vän, det är sådana personer, som ännu ej lidit något märkbart men af den. Men finge de se samma personer 15 eller 20 år derefter, och de talte efter sin inre öfvertygelse och erfarenhet, skulle de säga: "ingen last är skadligare än denna." De skulle tillstå att den är den menkliga organismens mest frätande kräfte. Gåfve du akt på deras magra infallna kinder och öfriga lemmar, skulle du få se att de ej ljöge för dig. Kände du till deras inre abnormala sorgliga tillstånd, skulle du tro deras stränga dom öfver onanien ännu förr.

Mången onanist tänker måhända: "Undra om det finnes någon mer än jag, som brukar mig af det medlet, att på ett så lätt sätt sjelf kunna tillfredställa min lättsinniga låga så snart den på minsta sätt börjar uppfamma! O, då är jag en uppfinnare, en menska som står långt framom andra", Min vän! du, som yfves och ängslas öfver att du tror dig vara den ende, tag verlden några dagar i skärskådande, du behöfver ej begagna mikroskop. Nej, du kan gerna vara blind och likväl ganska lätt få klart för dig, att du ej är den ende, som vandrar under odygdens tunga (eller du tycker kanske ljufva?) ok.

Vårt slägte vill, tycks det, förderfva sig i grund frivilligt. Gå ut bland råa, obildade, (ja till och med bland dem, som vilja kalla sig bildade) menskor. Hör dem tala, hör dem sjunga sina ekivoga visor! Låter det icke som en osedlig ande susande, lik en sommarvind genom

hopen? "Deraf hjertat fullt är, deraf talar munnen", och derefter följa gerningarne. Gå in på något onämbart ställe! Läs hvad der står skrifvet med blyerts eller krita eller ock utskuret med knif på väggar m. m. Betrakta de afskyväckande, okyska, kläpig ritade bilderna, som föreställa kroppens hemliga delar. Se hvad pojkar ha skrifvit med rödkrita och rispat med spikar på privata byggnader utåt de mest trafikerade gator. Ofta hör man grofva uttryck, som påminna om onani och annan liderlighet. De, som begagna sådana kan man taga för gifvet, att de äro, eller lätt blifva onanister.

Själfbefläckare eller onanist kallas den, som utöfvar lasten. Hans hjerta är för tillfället fullt af lättsinniga och irrande bilder. En bild söker han mest af alla att tydliggöra för sin fantasi, och det är bilden af det kvinnliga föremålet, som han högst älskar, eller ock bilden af det föremålet, som han sist haft umgänge med. Han tycker sig vara dragen intill den, precis som om det vore den naturliga varelsen. Hans själ beskines af ett helvetiskt skimmer, han frestar sina nervers krafter till den yttersta grad att det blixtrar för ögonen. Han faller till slut liksom i en domning. Jord, himmel, Gud och alla hans straffdomar äro för honom glömda. Alla de kommande plågor, som lasten i sinom tid medför, trotsar han. Han vill ej se deras bleka anleten, deras tärda kinder, som liknar "mannen med lian". Sina egna (förr så goda) tankar att aflägga lasten, fara som flyttfoglar fjerran ifrån honom. Han är en slaf, ett offer för de uslaste begär man kan nämna. Kort sagt, han är en sjelfmördare, ja än mer: en dubbelmördare, ty med detsamma han gör mord å sin egen kropp, afdagatager han den första lifsgnistan till en ny verldsmedborgare, en, som sedan skulle kallas hans barn. Förskräckliga tanke! Den råaste människa kan rysa härvid långt mera en finkänslig och sedlig människa med Kristi kyska sinne.

Onaniens svåra följder.

Der växa törnen i hvarje ond människas spår. Hon fikar efter att finna njutningar, men de äro endast solbelysta såpbubblor, när deras tunna glänsande yta spricker sönder, hvilket sker nästan ögonblickligen, så äro de ej längre till. Den lättsinniges fröjd, (om man skall kunna kalla den så?) är ögonblicklig, men följderna, som inställa sig strax derpå, räcka hela lifvet igenom, och dessa äro: Ånger, sorg, sjukdom och elände. Onaniens svåra följder eller plågor äro snart sagdt: legio. Det är verkligen svårt att uppräknas dem alla. Då vi nu söka framdraga en del af de väsentligaste, vilja vi därför ej påstå att en onanist kan träffa ut för dem alla på en gång, ej ens få genomgå dem alla, d. v. s. den ena efter den andra, i hela sitt lif. Om han blott får genomgå en tiondel utaf dem, räkna vi honom ändå för en högst olycklig vareise. Först inställer sig den ena furien, sen den andra, stundom flera på en gång. Hvar och en onanist har sitt särskilda Kainsmärke eller

kännetecken. Det är olika efter hans starka eller svaga kroppskonstitution, vidare är det skillnad på om han börjat utöfva lasten som barn, som yngling eller som man. Ja det kan till och med finnas gubbar, som börja med denna onaturlighet sedan hustrun är död. De skämmas således ej att bedrifva sin lusta vid lifvets gräns, där det blott finnes ett stenkast igen till evighetens strand. Huru lätt kan icke Karon komma med sin färja och begära med sin grafika stämma att forsla honom över vägen. Onanisterna frukta hvarken Gud, menskor, plågor eller evighet.

Om man tappar bort saften af ett växande träd, så börjar det ena bladet efter det andra att blekna, förtorkas och faller slutligen af. Likaledes förtorkas grenarne och till sist hela stammen. Så går det äfven med onanisten. Genom lastens utöfning förslöas säden, som är sammansatt af kroppens kraftigaste vätskor, vilka innebära sjelfva lifskrafterna.

Onanien förorsakar en onaturlig retning i nervsystemet hvarefter följer slapphet och försvagning. Först, efter hvarje gång lasten utöfvas, kännes en brännande, tryckande känsla i ögonen, hvilka också ofta blifva ömma för ljuset under det de förlora sin liflighet, sin mildhet och glans. Man blifver rädd och klen till förståndet, man blifver lat och oduglig till arbete. Alla kroppsdelar, men i synnerhet huden blir slapp, hvaraf uppkommer brist på naturlig utdunstning, och häraf förökade olägenheter i magen och tarmarne, och slutligen hemorrhoider och hypochondri. Man känner nu en darrande, krampaktig krypning, som i musklerna närmast huden kännes vägformig. Denna känsla lærer vara i hög grad obehaglig, fastän icke smärtsam. Darrningen härleder sig af nervsvaghet. Efter hvarje gång odygen utöfvats inställer sig en lindrig smärta eller värk, som tycks komma från lårbenet upp mot korset. Hos nästan alla lider bröstet. och andtappa uppkommer vid minsta kroppsrorelse. Med tiden uppkommer äfven slemlungсот. Gikt inställer sig också tidigt, såsom en följd af denna sjukdom. De, som i 20de året redan ha känning deraf, kunna vara säkra på att de ej uppnå hög ålder. I stället för den naturliga utdunstningen lida dessa menskor af en mattande svett, eller, då denna undertryckes, af gikt, diarré, förlorad matlust, urinplågor, förstoppningar i körtlarne m. m. Slutligen blifva de magra och förfalla alldeles. Dock kan det finnas jättkroppar, som kunna uthärda länge, utan minskning i krafter. Men förr eller senare komma en del af de uppräknade följderna (derom må man vara öfvertygad) och framsusa med desto större hast, och följaktligen mera förstörande. Mången Leibnitz, mången Goliath bland onanister får då, till sin bestörtning, innan han det förmodar, knäböja ödmjukt för dödens fotapall.

En och annan onanist säger sig efter handlingen ha erfärit en känsla af förtrytelse och ledsnad vid lifvet, men oaktadt han begått de dyraste eder på att aldrig bedrifva lasten mer, har han dock ej varit stark nog att stå den onda böjelsen emot.

De flesta plågor i lifvet hafva sin rot i ett lättjefullt lefnadssätt samt dryckenskap och onani. Den senare lasten är dock den värsta.

En onanist kan en längre tid vara en duglig och aktningvärd man i samhället, se glad och frisk ut till sitt yttre, äga styrka och mod. Ingen kan förstå att han frätes invändigt af onaniens förstörande verktyg. Men den dag skall snart komma, ja förr än han det minst anar, då förvandlingens tid för honom börjar att inbryta. Den sjuke (man kan kalla onanisten så) blir mager, äter stundom ovanligt litet, eller ock flera gånger om dagen, och visar då för hvarje gång en till glupskhet gränsande aptit. Men om han äter litet eller mycket, får han likväl aldrig sitt förlorade hull, utan aftager allt mer och mer, till förundran för alla, som ej ha kännedom om hvad sjukdom som förtär hans lifsrot. Slutligen dör han en alltför tidig död, kanske i blomman af sin mannaålder.

Allmänna följder af onani äro: brist på karaktärsfasthet och beslutsamhet, slösinthet, sinnessvaghet, döfhet, kropps- och själsutmattning, afvelsedelarnes och matsmältningsverktygens försvagande, tvinsot, hudsjukdomar, hvita flussen, bröst- och ryggmärgslidande, kroppsklåda, ständigt kalla fötter m. m. I följd af de många kropps- och själssjukdomar, såsom nervretlighet, svagsinhet m. fl. sluta ock många onanister sitt sorgliga lif med sjelfmord.

Vi ha således sett att en onanist ej har att vänta sig många glada stunder i framtiden. Han har att välja mellan kropps- och själsplågor af olika slag, sjelfmord, eller den ständigt för honom fruktade naturliga döden. Med få ord sagdt: timliga kval här och evigt straff i ett kommande lif. Enligt Guds ord skola drinkare och otuktiga menniskor icke ärfva Guds rike.

Kännetecken på onanister.

Kännetecken under barn- och ynglingaåren.

1. Osäkerhet och svaghet i gången, matthet i benens alla leder.
2. Skygg och osäker blick, glasartade, dunkelt tindrande ögon.
3. En förunderlig utmattning vid hvarje aldrig så liten rörelse, nervretlighet och nervsvaghet.
4. Det förr så friska och rosenfärgade anletet öfvergår till blekhet och öfverdrages med en smutsgul kulör, liknande en ful tunn hinna.
5. Ögonen omgifves af blyfärgade eller blygråa ringar.
6. Tröga ansigtsrörelser.
7. Skrattet är aldrig hjertligt eller riktigt gladt.
8. Bleka läppar.
9. Utslag här och der i ansigtet; ofta röda, dunkla ögon och uppsvällda ögonlock.
10. Städse behöfva de urinera, samt om natten lemna de vätska efter sig i sängen.
11. Händerna hålla sig gerna i trakten af könsdelarne.
12. Blir misslynt, råkar lätt i vrede, oaktadt ingen förargar.
13. Minnet aftager i märkbar grad.

14. Brist på uppmärksamhet vid undervisningen såväl i hemmet som i skolan.
15. Försvagas utan synbar sjukdom och närmar sig likheten med ett skelett.
16. Enslighet älskas och sökes.
17. Den fallnes undergång tycks dagligen nalkas.

Kännetecken på äldre onanister af båda könen äro:

1. Ständigt kalla fotblad, hvilka sällan bli uppvärmda förrän personen legat en å två timmar till sängs.
2. Större blågråa ringar kring ögonen.
3. Skygg och ständigt drömmande blick.
4. Vacklande gång.
5. Lemnar gulaktiga fläckar på linnet, hvar ock annan natt.
6. Talar litet eller intet.
7. Förefaller alltid sina kamrater "något besynnerlig" i sitt sätt att vara.
8. Är ständigt vid dåligt lynne och säger sig vilja "spotta på hela världen."
9. Jemrar sig öfver ständiga krämpor.
10. Föraktar i allmänhet människor, religion och Gud, har sällan sinne för det sköna och storartade i naturen.
11. Påverkas lätt af rusdrycker.
12. Undviker individer af det motsatta könet, och vill ej hafva sinnligt umgänge med detsamma.
13. Orolighet eller skakning i sängen, sedan personen gått till hvila.
14. Lefver som en eremit, helst allena för sig sjelf; ofta smutsig och oordentlig.
15. Aftynar dagligen, och liknar till slut endast en skugga af hvad personen förr varit.

Efter att nu hafva uppräknat dessa många olika kännetecken eller Kainsmärken, vilja vi tillägga att alla, som äro onanister, ha med viss-
het några av dessa kännetecken. Men icke alla, som hafva dessa kän-
netecken äro onanister, ty vissa tecken kunna härleda sig af naturliga
tärande sjukdomar. Andra tecken kunna vara: 1) att utan att vara
onanist, personen kan stå på en låg intelligent ståndpunkt och derför
ej förstå att skicka sig som en vanlig bildad människa. 2) att han
kan af naturen vara tyst och sluten och i följd deraf ej ha lust att
deltaga i andras lekar och nöjen. 3) Tankearbete och ekonomiska be-
kymmer kunna ock vara orsaker till att han ser mager och dyster ut.
Säkrast af allt är att komma öfver en person, som man hyser miss-
tankar om, på färsk gerning. Då först kan man med bestämdhet säga
att han är en onanist. Efter en del af de ofvannämnda tecknen kan
man likväl med ett granskande öga upptäcka om den miastänkte är
offer för lasten eller icke.

Ett ord till den ärade läsaren!

Jag har med detta lilla häfte velat påvisa följderna af den fördärfbringande onanilasten i hopp om det mången som är slaf under denna last skall inse de *fasansfulla följder* den för med sig och upphöra med oseden samt äfven *varna andra* att de också ej må falla offer därför. Jag vill på samma gång meddela Eder det *glädjande budskapet*, att vetenskapen uppfunnit en hjälp för dessa arma offer, som annars varit ovilkorligt förlorade och denna hjälp består uti att begagna den af mig uppfunna och patenterade *Elektriska suspensoir N:r 1* och *pollutionsringen N:r 18* — tusentals botade onanister bära vittnesbörd om att dessa apparater är *den enda hjälpen som finnes*, — genomläs noga den *stora illustrerade broschyren* som afhandlar dessa m. fl. elektriska apparater — har Ni ej denna broschyr så insänd 20 öre till porto så sändes den Eder omgående *under sträng diskretion* — äfven om Ni ej skulle vara i behof af den sjelf så bör Ni ändå begära densamma, ty der finnes också *goda råd* som *förebygger* lasten både för män och kvinnor.

Alla förfrågningar besvaras skriftligt mot 50 öre frimärke.

Högaktningsfullt

Jéan Thonérfelth, Hällabäck.

El. Kirurg.

5

www.books2ebooks.eu